

Nr 246

Av herrar **Åhman** och **Nilsson** i Bästekille, *angående vissa
spörsmål beträffande löneöverenskommelserna
med statsavlönade befattningshavare.*

I statsverkspropositionen för budgetåret 1957/58 bilaga 2, Utgifter å driftbudgeten för flera gemensamma frågor, finnes i punkt 4 angivet Löneplansrevision m. m.

Den preliminära av tjänstemännens organisationer numera godkända överenskommelsen om statstjänstemännens löner, som i nämnda proposition förelägges riksdagen, har icke endast inom regeringen åstadkommit delade meningar.

Att utan riksdagens hörande lägga en löneplansrevision till grund för en löneöverenskommelse, innan denna löneplansrevision förelagts och godkänts av riksdagen, måste anses i högsta grad otillfredsställande, då riksdagen fastställt tidigare gällande lönesystem. Det måste även anses otillfredsställande att riksdagen, utan att genom något sitt organ fått öva inflytande på löneöverenskommelsen, ställes inför ett fullbordat faktum. Därigenom försättes riksdagen i det läget att den måste antingen godtaga överenskommelsen, även om den anser överenskommelsen mycket otillfredsställande, eller avslå densamma med de uppenbara olägenheter detta skulle innebära för de statsavlönade, men även genom eventuella konsekvenser för samhället i sin helhet. En ändring i denna praxis är väl motiverad.

Den nu i riksdagen förelagda löneöverenskommelsen innebär genom den ökade spännvidden i löner mellan högsta och lägsta grupp en uppenbar orättvisa mot stora grupper statsavlönade boende i orter med lågt löneläge men med i stort sett samma levnadskostnader som motsvarande tjänstemän i orter där sedan lång tid tillbaka förutsättningarna för näringslivet och andra faktorer förorsakat betydande "löneglidning" med högt löneläge i den allmänna löne marknaden som följd.

Med hänsyn till att riksdagen tidigare funnit sig i att bliva satt i efterhand och möjligheter att få ändringar saknas utan att hela systemet omarbetas, får vi nöja oss med att föreslå ändringar i förfarandet vid framtida löneöverenskommelser.

Med åberopande av det anförda får vi hemställa,
att riksdagen måtte

1. i skrivelse till Kungl. Maj:t giva till känna, att vid framtida löneöverenskommelser med de statsavlönade endast av riksdagen godkänd lönegruppsindelning får läggas till grund för löneöverenskommelser,
2. besluta i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om tillsättande av en parlamentariskt sammansatt lönegranskningskommitté, som före undertecknande av löneöverenskommelser får granska desamma och avgiva utlåtande.

Stockholm den 25 januari 1957

Hj. Åhman

Jöns Nilsson

Nr 247

Av herr **Kärlander**, om pension åt verkstadsarbetaren *J. M. Strand i Torpshammar*.

Verkstadsarbetaren Johan Mauritz Strand, född den 11 maj 1885 och boende i Torpshammar, Västernorrlands län, anställdes den 18 november 1940 vid statens vattenfallsverk och har under tiden fram till den 29 september 1956 innehaft denna anställning, då han slutade på egen begäran.

Den sammanlagda anställningstiden utgör 15 år 10 månader 9 dagar, därav knappt 8 år före fyllda 63 år.

Detta innebär, att varken Kungl. Maj:ts kungörelse den 30 juni 1947 med föreskrifter angående pensionering av viss arbetarpersonal i statens tjänst (SFS 1947 nr 490) eller 1947 års tjänstepensionsreglemente för arbetare (SFS 1947 nr 422) är tillämpligt för Strands vidkommande.

Då det tydligt framgår av utfärdade arbetsbetyg att Strand under hela sin anställningstid på ett fullgott sätt skött sitt ofta ganska krävande arbete, anser jag att det är denna arbetsinsats i samhällets tjänst som bör vara avgörande för erhållande av pension.

Med hänvisning till vad jag sålunda anført hemställes,

att riksdagen måtte tillerkänna verkstadsarbetaren Johan Mauritz Strand i Torpshammar den tjänstepension, som skulle utgått om Strands anställningstid infallit före fyllda 63 år.

Stockholm den 25 januari 1957

Harald Kärlander